

In Memoriam Bert Higler

L.W.G. (Bert) Higler, geboren op 29 september 1939 te Hilversum, overleed op 30 augustus 2010 na een kort ziekbed. Ondanks dat hij wist dat hij zijn laatste strijd niet meer kon winnen, streed hij als wijs en krachtig persoon. Menigeen heeft Bert de laatste maanden nog gesproken en aan alle heeft Bert zijn dankbaarheid betuigd; als collega, kennis of vriend. Wij nemen nu afscheid van hem en zullen hem herinneren als een gewaardeerde collega, éminence grise en een voorbeeld voor studenten en junior-medewerkers. Bert startte zijn loopbaan in 1960 bij het RIVON als tijdelijk medewerker aan een project over kokmeeuwen. Al snel begon hij zijn macrofaunakennis te ontwikkelen en zijn eerste schrijven ging over de waterwantsen van Ameland. Hierop volgden een aantal zeer waardevolle inventarisaties van macrofauna uit allerlei watertypen. Het artikel 'Waarnemingen aan de makrofauna van enige krabbescheervegetaties in Noordwest Overijssel' legde de basis voor zijn latere proefschrift. Op 30 juni 1967 was Bert één van de oprichters van de Werkgroep Biologische Waterbeoordeling. Mede met het werk aan chromosomen van 2 kokerjuffers werd zijn academisch titel behaald en ging Bert als onderzoeker macrofauna in 1969 door. Bert promoveerde in 1977 op het onderwerp 'Macrofauna-cenoses on *Stratiotes*-plants in Dutch broads'. Dit proefschrift geldt als een mijlpaal binnen het Nederlandse zoetwateronderzoek. Velen zijn bij Bert op bezoek geweest en zullen zich hem altijd blijven herinneren als de pijp rokende nadenkende man die je altijd kon bevragen. Bert was - en blijft - een zeer gewaardeerd macrofaunaspecialist met een bijzondere kennis van en voorliefde voor kokerjuffers. Vanaf 1985 tot 1998 leidde Bert met succes de afdeling Hydrobiologie/Aquatische ecologie. Na deze voorbeeldige loopbaan als assistent, onderzoeker, gepromoveerd onderzoeker en als senior onderzoeker nam Bert op 29 september 2004, na de pensioengerechtigde leeftijd bereikt te hebben, afscheid van de actieve dienst. Zijn internationaal aanzien bracht wereldtoppers naar Wageningen om acte de presence te geven. Daar hield echter zijn actieve loopbaan niet op. Tot zijn groot genoegen verscheen in 2005 zijn lang gekoesterde werk 'De Nederlandse kokerjufferlarven. Determinatie en ecologie.' en 3 jaar later de bijhorende verspreidingsatlas. Hij bleef als gastmedewerker verbonden aan het team Zoetwaterecologie. Bert genoot ervan zijn kennis en ervaring te delen met collega's. Veel jonge medewerkers luisterden uren naar zijn op smakelijke wijze gebrachte verhalen en leerden 'kijken' naar de waternatuur in het veld. Bert is altijd lid geweest van de Werkgroep Ecologisch Waterbeheer en zijn erelidmaatschap in 2004 deed hem zowel eer als deugd aan. Tot nog maar enkele dagen geleden deelde Bert zijn ervaringen op even humorvolle wijze als hij altijd al had gedaan! Wij zullen een grote bron van inspiratie missen. Nederland verliest een belangrijk macrofaunist en bovenal levensgenieter. Bert bedankt!

Piet Verdonschot